

Teplicka liczy warstwy

Od artystki:

„Żeby zobaczyć obraz potrzebny jest tylko czas”
Georges Didi-Huberman

Moja praktyka artystyczna odnosi się do zagadnień związanych z pamięcią, zapisem upływającego czasu, katalogowaniem i przechowywaniem wspomnień oraz przekształcaniem zwykłych, codziennych czynności lub materiałów w obiekty sztuki. Równolegle pracuję nad projektami wzajemnie uzupełniającymi się: malarskim i fotograficznym. Ich kluczowym założeniem jest eksplorowanie powtarzającego się gestu cięcia i sklejanie oraz dzielenia i scalania.

Materiał malarską stały się dla mnie moje obrazy z czasów studiów, ale również intencjonalnie tworzone na potrzeby projektu. Gromadzę też obrazy na płótnie, szkice malarskie, treningowe, niezaakceptowane lub nigdy nieeksponowane obrazy podarowane od znajomych osób artystycznych. Tną je w pasy, sklejam i ściskam w prasie tworząc abstrakcyjne, wielowarstwowe kompozycje.

W fotografii zatrzymuję pojedyncze sekwencje z mojego życia, dokumentuję proces pracy, dodatkowo poszczególne etapy dnia, jednocześnie ujednolicając wagę każdego z nich.

Co pewien wycinek czasu aparatem w smartphonie fotografuję siebie („selfie”) i zmieniając ustawienia obiektywu, wszystko co znajduje się przed nim, liczę na udział przypadku. Każde, pojedyncze zdjęcie ma wymiary 1 x 1 cm. Z powstałych zdjęć układam kolaże starając się zarejestrować w nich zjawisko upływu czasu.

Na wystawie „Liczę warstwy w obrazie, liczę zdjęcia na ścianie” pokażę 56700 zdjęć ułożonych w jedną strukturę (pierwsze zdjęcie do projektu „Opowieści o codzienności” wykonałam na początku 2020 roku) oraz kilka obiektów malarskich wykonanych z pociętych, posklejanych lub pociętych i wyplatanych obrazów (pierwszy obraz pocięłam, skleiałam i sprasowałam w maju 2016 roku).

Weronika Teplicka - artystka wizualna, ukończyła studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu - obecnym Uniwersytecie Artystycznym im. Magdaleny Abakanowicz (dyplom w pracowni prof. Piotra C. Kowalskiego) w 2007 r., studiowała też w Accademia di Belle Arti w Neapolu. Zajmuje się malarstwem, fotografią, wideoartem, tworzy obiekty ze swoich obrazów, odpadów, rodzinnych pamiątek itp. Od 4 lat realizuje projekt „Opowieści o codzienności” będący dokumentacją jej życia. Prace artystki znajdują się w m.in. w Kolekcji Galerii Bielskiej BWA. Pracuje w Bałtyckiej Galerii Sztuki Współczesnej w Słupsku na stanowisku kuratorki rezydencji artystycznych, realizuje cykl warsztatów dedykowanych kobietom „Spotkajmy się, porozmawiajmy, twórzmy”. Współpracuje z Fundacją na Rzecz Grup Dyskryminowanych „Fala Równości”. Artystka reprezentowana jest przez Molski Gallery.